

ACS Αλίμου – Γλυφάδας, Φλεβάρης 2014, 7^{ος} μήνας αγώνα και συνεχίζουμε...

Στις 31 Ιουλίου του 2013 και χωρίς καμιά προειδοποίηση η ACS Αλίμου (Αφοί Σακκά Ο.Ε.) κλείνει νύχτα και πετά τους εργαζόμενους στο δρόμο χωρίς να καταβάλει μισθούς και αποζημιώσεις. Στις αρχές Σεπτεμβρίου του 2013 το ίδιο συμβαίνει και στην ACS Γλυφάδας (Παχούμας Ο.Ε.), ενώ ταυτόχρονα το πελατολόγιο καθώς και το σύνολο των εργασιών μεταφέρονται στο νέο κατάστημα της ACS Αργυρούπολης (Λάζαρης Ε.Ε.) με καθεστώς μνημονιακών ατομικών συμβάσεων των 500 ευρώ.

Μέχρι σήμερα και με την ενεργό στήριξη της τοπικής κοινωνίας έχουμε κάνει δεκάδες παρεμβάσεις στο κατάστημα της ACS Αργυρούπολης και στα νότια προάστια (μοιράσματα προκηρύξεων και της εφημερίδας του σωματείου με αναφορές στο θέμα, μικροφωνικές, πορείες, μοτοπορείες, τρικάκια, δημόσιες εκδηλώσεις με θέμα τον αγώνα των εργαζομένων και το φεουδαρχικό σύστημα δικαιόχρησης – franchise).

Επιπλέον, η κοινωνικοποίηση του λόγου του σωματείου, η ανάλυσή μας για το εργασιακό κάτεργο που ονομάζεται franchise, γίνεται καθημερινά κοινός τόπος σε δεκάδες, εκατοντάδες και σε βάθος χρόνου χιλιάδες ανθρώπους που εξετάζουν το εργασιακό καθεστώς αυτών των «αλυσίδων» είτε είναι ταχυμεταφορικές (courier) είτε ταχυφαγεία (delivery) είτε φροντιστήρια μέσα από την ταξική οπτική των απολυμένων, των αλληλέγγυων και του σωματείου.

Στόχος μας είναι να σπάσει ο πληρωμένος μονόλογος των εταιρειών «της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης» που καταστρατηγούν τα εργασιακά δικαιώματα και μας οδηγούν στο 19ο αιώνα, των εταιρειών όπως η ACS που δεν παρέχει εξοπλισμό προστασίας και μηχανάκια εταιρείας στους κούριερ:

- η ACS που έχει επιβάλει τη χρήση P.D.A, ενός φορητού ηλεκτρονικού υπολογιστή που παρακολουθεί το στίγμα των εργαζομένων μέσω δορυφόρου GPS, ενός συστήματος που ως μόνο στόχο έχει να εντατικοποιεί, να ελέγχει και να αξιολογεί τους εργαζόμενους σε κάθε τους κίνηση

- η ACS που απολύει χωρίς να καταβάλει μισθούς και αποζημιώσεις στους εργαζόμενους

- η ACS που, ενώ υπερήφανα διαφημίζεται ως η ταχυμεταφορική εταιρεία με τα 350 υποκαταστήματα στην Ελλάδα και το εξωτερικό, δεν αναγνωρίζει κανένα δικαίωμα παρά μόνο υποχρεώσεις στους 3.500 υπαλλήλους της

- η ACS που κρύβεται πίσω από το σύστημα δικαιόχρησης και προσπαθεί να μας πείσει πως οι προϊστάμενοι που διορίζει στα υποκαταστήματά της είναι τα πραγματικά αφεντικά και οι μόνοι υπόλογοι για την καταπάτηση κάθε έννοιας εργατικού δικαίου.

- η ACS που με μηνύσεις προσπαθεί να φοβίσει τους εργαζόμενους και να ποινικοποιήσει τη συνδικαλιστική δράση:

α) είτε της Συνέλευσης Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου (Σ.Β.Ε.Ο.Δ.) (επιστράτευση μπράβων εναντίον του σωματείου και ψευδή καταμήνυση για την απεργία της 10ης Ιουλίου 2007 που απαιτούσε την επαναπρόσληψη 19 συναδέλφων)

β) είτε του Σωματείου Εργαζομένων Ταχυδρομικών Ταχυμεταφορικών Επιχειρήσεων Αττικής (Σ.Ε.Τ.Τ.Ε.Α.) (μήνυση εναντίον του σωματείου για την απεργία της 8ης Οκτώβρη 2013, το οποίο μεταξύ άλλων απαιτούσε την άμεση καταβολή των δεδουλευμένων στους εργαζόμενους της ACS Αλίμου και Γλυφάδας).

- η ACS που έχει κορόνα στο κεφάλι της καταστήματα σαν του Αμαρουσίου που διευθύνει ο διαβόητος για τη φασίζουσα συμπεριφορά του Σταύρος Σαββάκης σε αρμονική συνεργασία με τον εν ενεργεία λιμενικό Άγγελο Σιαφίκο που μέχρι και την τελευταία φορά που απασχόλησε το σωματείο εργαζόταν (χωρίς να εμφανίζεται στον αντίστοιχο πίνακα) ως “υπεύθυνος προσωπικού” στις διάδοχες επιχειρήσεις της ACS από το 2004 και στις επιθεωρήσεις εργασίας τον εμφανίζουν ως “φίλο του αφεντικού που απλά περνάει για ένα γεια”. Η ACS των Σαββάκη-Σιαφίκο που με ύβρεις, απειλές και σεξιστικά σχόλια που εκτοξεύουν προς πάσα κατεύθυνση φροντίζουν για την “παραγωγικότητα” της χειρότερης γαλέρας του στόλου που στους κύκλους των κούριερ είναι το υπ’ αριθμόν ένα κατάστημα της ACS προς αποφυγήν.

Αυτό που η ACS πεισματικά αρνείται να παραδεχτεί είναι πως δεν έχει κανένα ηθικό

φραγμό και θα συνεχίσει να εφαρμόζει οποιαδήποτε αντεργατική πολιτική προκειμένου να διασφαλίσει τα κέρδη της, να συνεχίσει να πλουτίζει από την καλοστημένη απάτη της δικαιόχρησης, από τον αποκλεισμό των εργαζομένων από την εταιρική συνδικαλιστική εκπροσώπηση λόγω του μεθοδευμένου κατακερματισμού, της ενιαίας σε εξουσίες μητρικής εταιρείας, σε 350 κομμάτια.

Αυτό όμως που η ACS αργά η γρήγορα θα συνειδητοποιήσει είναι πως εμείς, όλοι όσοι ήδη συμμετέχουμε καθώς και όλοι όσοι θα εμπλακούν στον αγώνα στο μέλλον, θα συνεχίσουμε να αναλύουμε και να κοινωνικοποιούμε την εργασιακή συνθήκη των κάτεργων του franchise μέχρι και ο τελευταίος κάτοικος αυτής της χώρας να έρθει σε επαφή με το λόγο, τα επιχειρήματα και την ανάλυση των εργαζομένων και του σωματείου, με την ανάλυση της τάξης μας. Θα συνειδητοποιήσει πως η Ηράκλεια ταξική μας συνέπεια και επιμονή, οι μικροί χείμαρροι της αντίστασης, της ανάλυσης, της κοινωνικοποίησης του λόγου, των επιχειρημάτων και της ταξικής αλληλεγγύης, κάποια στιγμή θα γίνουν το φουσκωμένο ποτάμι που θα παρασύρει όλη αυτή την κόπρη που σταβλίζει σαν το μυθικό Αυγεία τα ήθη του εργασιακού μεσαίωνα.

Αυτό που η ACS τελικά θα αναγκαστεί να αντιμετωπίσει είναι το γεγονός πως ο αγώνας των απολυμένων της ACS Αλίμου – Γλυφάδας δεν είναι ένας μεμονωμένος αγώνας αλλά η αντανάκλαση του μερικού στο γενικό και γι' αυτό δεν οριοθετείται στα στενά πλαίσια ενός συγκεκριμένου καταστήματος. Για μας, ο συγκεκριμένος αγώνας βρίσκεται το εργασιακό του αντίστοιχο στους αγώνες των εργαζομένων στα φροντιστήρια «Ανέλιξη» στην Ηλιούπολη που, αρνούμενοι τις μεθοδεύσεις της εργοδοσίας, τις διάδοχες επιχειρήσεις, την καταχρηστική άσκηση του διευθυντικού δικαιώματος και τις απολύσεις, υπερασπίζονται τα οκτώ χρόνια της δουλειάς τους, τη Συλλογική Σύμβαση Εργασίας και την αξιοπρέπειά τους· στους ντελιβεράδες, τους ψήστες, τους μάγειρες και τους λαντζέρηδες της Pizza Fan που, αψηφώντας το φόβο της ανεργίας και της απόλυσης, αντιστέκονται και οργανώνουν τον ταξικό αγώνα στα κάτεργα της εστίασης· σε όλους τους εργαζόμενους των «αλυσίδων» που, σε αντίθεση με τα αφεντικά, δεν τις νιώθουν σαν χρυσή καδένα στο λαιμό αλλά σαν σιδερένια μπάλα στα πόδια.

Για όλους αυτούς τους λόγους, εδώ και 7 μήνες τώρα, έχει διαχυθεί στις γειτονιές των νοτίων προαστίων και έχει αναδείξει ένα σημαντικό, αλλά όχι πρωτόγνωρο για το σωματείο μας, στοιχείο: τη διαρκή παρουσία της τοπικής κοινωνίας στις κινητοποιήσεις των απολυμένων και του σωματείου, όχι απλώς με τη λογική του αλληλέγγυου αλλά με τη λογική του ανθρώπου που βλέπει τον εαυτό του ως κομμάτι του αγώνα αυτού και συμμετέχει στη χάραξη της στρατηγικής του, καθώς και στη σύνθεση, τη συνδιαμόρφωση και τη λήψη των αποφάσεων. Εμφανίζεται με την ιδιότητα του εργαζόμενου, του άνεργου, του απολυμένου, του επισφαλούς, του τετράωρου, του εποχιακού, του συμβασιούχου, του «μαύρου», του ανασφάλιστου, του καταπιεζόμενου χωρίς εθνικούς, φυλετικούς ή έμφυλους διαχωρισμούς. Εμφανίζεται με την ταξική της συνείδηση και αυτή είναι ήδη μια νίκη του αγώνα.

Ο αγώνας των απολυμένων της ACS είναι ένας αγώνας που αφορά το σύνολο της κοινωνίας και βρίσκεται τον εαυτό του, το ταξικό του αντίστοιχο, σε κάθε αγωνιζόμενο άνθρωπο είτε στο φροντιστήριο της δίπλα γειτονιάς είτε στα βουνά της Χαλκιδικής.

Με λίγα λόγια είναι ένας αγώνας που διεξάγεται στη βάση της κοινωνίας.

Είναι αγώνας όλων μας.

Μοτοπορεία, Σάββατο 8 Μάρτη, Πλ. Σουρμένων, Λ. Ιασωνίδου στις 11:00 π.μ

Συνέλευση Βάσης Εργαζόμενων Οδηγών Δικύκλου
Επιτροπή Εργαζομένων Αλίμου – Γλυφάδας
Αλληλέγγυοι – Αλληλέγγυες από τα Νότια Προάστια

Φλεβάρης 2014.